

også, at det bliver nødvendigt for Folketinget at lovgive på det her område.

Selvfølgelig bør arbejdsmarkedets parter indtages i drøftelser, inden det sker. Men lige så vel som Folketinget har lovgivet om retten til orlov, finder vi, at der også må være en lovgivet ret for småbørnsforældre til at få deltidsarbejde, men det må selvfølgelig ske med de fornødne bestemmelser om fleksibilitet i forhold til arbejdsgiverne. Og jeg synes også, det er vigtigt i den sammenhæng at se på bestemmelserne vedrørende arbejdsgiveres muligheder for at få erstatningsarbejdskraft, inden man skrider til at give småbørnsforældrene en sådan ret. Men sigtet er vi altså enige i.

Så vil jeg sige om det konkrete forslag, hvor Enhedslisten jo er meget præcis, idet der er tale om, at man skal have ret til en egentlig nedsættelse af arbejdstiden på 7 timer med en lønkompenstation på minimum den maksimale dagpengesats.

Dér er man jo meget præcis, og dertil vil jeg sige, at dér synes vi fra Kristeligt Folkepartis side for det første, at det med de 7 timer er lidt for ufleksibelt som sådant, og at vi egentlig kunne forestille os nogle moduler i stedet, i øvrigt svarende til, hvad vi tidligere har fremhævet. Og for det andet synes vi, kompensationsgraden er lige lovlig flot, når der er tale om, at det skal være minimum den maksimale dagpengesats. Endelig synes vi også, det er vigtigt at se hele kompensationsspørgsmålet i relation til det, der er vores overordnede ønske med hensyn til at skabe valgfrihed, nemlig princippet om at lade pengene følge barnet.

Men jeg vil absolut sige på Kristeligt Folkepartis vegne, at jeg synes, der bestemt er positive takter i forslaget som sådant. Men sådan som det foreligger i den nuværende form, kan vi ikke støtte det fra partiets side.

Den fg. formand (Ove Fich):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Jette Gottlieb.

Jette Gottlieb (EL):

Den socialdemokratiske ordfører gør meget ud af at forklare, at forslaget er et indgreb i overenskomsterne, men det er jo ikke rigtigt. Det, der her er tale om, er noget helt andet end et indgreb i nogle forhandlede overenskomster, som vi så det for en måned siden. Men jeg kan godt forstå, at det kan være rart at tvære den

dårlige samvittighed ud på nogle andre også, men lad nu det ligge.

Det, der her er tale om, er et forsøg på at tilvejebringe nogle betingelser, inden for hvilke en overenskomst mellem arbejdsmarkedets parter kan udfolde sig, og det, der er tale om, er, at der er en samfundsmæssig interesse, som den f.eks. blev udtrykt i den forrige debat. Og hvis det er et samfundsmæssigt ønske, at børnefamilierne skal have mere tid, så er det et konkret udspil til parterne om at lægge nogle rammer, der muliggør det, f.eks. ved at gøre passive dagpenge aktive.

Og hvis man altid helt principielt afviste en sådan måde at gribe tingene an på, så havde man f.eks. aldrig nogen sinde fået afskaffet børnearbejde i forrige århundredes England, så havde man aldrig nogen sinde fået vedtaget en arbejdsmiljølovgivning, der havde sikret betingelserne for, hvordan arbejdsmiljøet skulle være på arbejdspladserne, og så havde man ikke her for et par år siden kunnet sætte begrænsninger for børnearbejde.

Så jeg håber ikke, at det er en principiel afvisning af, at man altså lovgivningsmæssigt sætter nogle betingelser for, hvordan arbejdsmarkedet skal udfolde sig, og det tror jeg såmænd heller ikke det er.

Men så til forslaget; der er jo tegn på adskillige misforståelser af det:

Først til arbejdsministeren:

Der er jo ikke tale om, at det er et forslag, som koster penge i den forstand, for det, der er tale om, er, at den kompensation, som udbetales til arbejdsgiverne, alene udbetales, hvis der bliver ansat en arbejdsløs i de timer, som børnefamilierne får nedsat deres arbejdstid med.

Det vil sige, at pengene følger den arbejdsløse fra en passiv arbejdsløshedsunderstøttelse til en aktiv udbetaling til den pågældende, som bliver ansat i virksomheden, og det vil sige, at for statskassen er forslaget fuldstændig neutralt og koster ikke en øre.

For arbejdsgiverne har det den fordel – i hvert fald ud fra de tidligere eksempler, der er, og dér vil jeg igen henvise til det forsøg, der blev lavet i Køge – at der har vist sig at være tale om, at når man får den arbejdstidsnedsættelse, sker der en fuldstændig reel udvidelse af produktiviteten.

Det vil sige, at hvis man alment gjorde dét, ville produktionen i Danmark blive større, end den er i dag, med det samme antal arbejdstimer, og det synes jeg er værd at mærke sig. Og